

Love for Kirkens ydre Anliggender, og, hvad de indre angaae, er ikke nogetfomhelst Kirke- raad berettiget til at give eller forandre Lovene om dem; thi det er et Slags Love, der ikke saaledes lade sig forandre. At det imidlertid er derpaa, man speculerer, og at man venter, at et saadant Kirkeraad, naar man faaer det, efter eget Tykke, skal kunne gjøre Forandringer i de Sager, der ere Kirkens Grundbetingelser, derfor have vi faaet ganske tydelige Beviser af en Kirkeminister, der nu beklæder en af Landets Bispestole. Han har i denne Sal bemærket, at der forelaa mange Spørgsmaal, der trængte til Forandring. Han har sagt: Der er først Confirmationen; hvem skal nu ordne den? Der paatrænger sig den Nødvendighed at faae et Ord bort, som maaskee tyn- ger paa Manges Samvittighed; hvem skal gjøre det? Lovgivningen hviler, der mangler et Ord- gan, som kan ordne disse Sager. Der forelig- ger Spørgsmaal om Skriftmaalet's Nøvden- dighed, før man nyder Herrens Nadvere, om, hvorvidt Skrifttalen skal ende saaledes, som den er foreslaaet i det eneste danske Kirkeritual, som imidlertid ingen dansk Præst følger, og her have vi altsaa en Udtalelse af en Kirkeminister om, at der er Forfrister i Ritualet, som Præ- sterne ikke følge. Fremdeles sagde han: Der paatrænger sig Spørgsmaal om Forandring af Daabs symbolet, som er omtvistet, om, hvorvidt Præsten, som uddeler Nadveren, maa give sig selv Brød og Viiu; det er strengt forbudt i Lovgivningen, men det ønskes, og hvem skal ordne det? Troer man da, at et Kirkeraad, naar man faaer et saadant, efter eget Tykke ved et Fleertal kan forandre alle disse Bestem- melser, og at Folkekirken dog kan vedblive at være evangelist-lutherisk? Troer man, at de, som have en Overbeviisning, ville bøje sig for en saadan Kirkeraad's beslutning, ville være til- frede med at faae Kirkens Daabspagt foran- dret, eller med, at der udkommer en alminde- lig Befaling om, at Præsterne, medens de ud- dele Nadveren, kunne bispise sig selv? Hvor kan man, efterat der er kommet Liv i Kirken, troe det muligt, at noget Saadant vil lade sig ordne ved en Majoritetsbeslutning? Nei, det lader sig ikke gjøre uden at sprænge Folkekirken! En theologisk Professor har, for at modarbeide

dette Lovforslag, engang sagt i det andet Thing, at Folkekirken er den stridende Kirke; der er mange forskjellige Partier indenfor Folkekirken, ligesom udenfor den i de forskjellige Sec- ter, og han tilføiede: Troer man, at det gaaer an paa een gang at lade disse forskellige Aan- der komme til Ord paa Prædikestolen? Hvor kan man da sige, at Folkekirken er evangelist- lutherisk, eller at det er mere end et Skilt, man har hængt op, men som ikke har nogen Virke- lighed, naar man taler om dette Kirkeraad? Al denne Tale om Kirkeorganer kan altsaa ef- ter min Mening ikke hjælpe til Andet end til at sprænge Folkekirken, og Grunden til, at dette Lovforslag flere Gange er kommet tilbage og har mødt en saa stor Modstand, er netop den, at man i denne Sag har gjort Landemoderne og Biskopperne til Autoriteter, der skulde bestemme, hvad der skal gjøres ad Lovgivningsveien. En forhenværende Kirkeminister har i denne Sal udtalt, at Spørgsmaalet laa paa Grændsen mellem Administrationens og Lovgivningsmag- tens Myndighed; at det, der er ordnet ved Lov, ikke kan omordnes administrativt; men at man meget gjerne kan ordne en Sag admini- strativt og derefter omordne den ad Lovgivnings- veien, men kort efter har han udtalt i denne Sal, da dette Lovforslag var gaaet igjennem 3 Gange, at han vilde tage Hensyn til alle de Overveielser, der vare skete besangaaende, at han derefter vilde spørge Kirkens Myndighe- der, Biskopperne og Landemoderne, om deres Mening derom, og at han derpaa vilde ordne Sagen samvittighedsfuldt, saaledes som han troede, Kirken vilde være heldst tjent med. Han spurgte da Biskopperne og Landemoderne, og de svarede: Vi vilde helst være frie for det Hele, men skulle vi have det, saa lad det dog endelig skee ved kongelig Anordning, ad Ad- ministrationens Vej; lad os derimod for Guds Skyld ikke faae Noget at gjøre med den be- kjendelsesløse Rigsdag, lad dem ikke give Love for Folkekirken. Kirkeministeren ordnede da denne Sag ved en kongelig Anordning, og skjøndt han kort iforveien havde sagt, at man meget godt kunde ordne den ad Lovgivningsveien, har han dog modsat sig dette paa ethvert Trin, og derfor have vi nu atter faaet den tilbage, efterat den 2 Gange er passeret Rigsdagen. —